

۴۱۸۴

شماره

تاریخ ۱۳۸۳/۱/۲۷

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۴/۱۱/۵۲۴۴ صبح

تاریخ ثبت: عصر

اقدام کننده: ۸۴/۱/۲۹

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۴۶۷۴/۴۱۲۸۶ مورخ ۱۳۸۰/۹/۱۰ دولت درمورد
تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران که یک فوریت
آن در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۹/۱۸ تصویب و در جلسه
علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۳/۱/۱۹ مجلس شورای اسلامی با
اصلاحاتی به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴)
قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای
محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبوی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

پست

شماره ۴۱۸۴
تاریخ ۱۳۸۳ / ۱ / ۲۷
پست

لایحه تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۵۴۴، ۱۱، ۸۴ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده ۸۴ / ۱ / ۲۷

قسمت اول - هدف

ماده ۱ - به منظور پشتیبانی از فعالیتهای اقتصادی و برقراری ارتباط تجاری بین‌المللی و تحرک در اقتصاد منطقه‌ای و تولید و پردازش کالا، انتقال فناوری، صادرات غیرنفتی، ایجاد اشتغال مولد و جلب و تشویق سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، صادرات مجدد، عبور خارجی (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیپ) به دولت اجازه داده می‌شود در شهرستانهایی که استعداد و توان لازم برای تحقق اهداف مذکور را دارند مناطقی را با عنوان منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید.

تبصره - مناطق ویژه اقتصادی برای فعالیت‌های معین ایجاد می‌شوند و تعیین هدف، برنامه‌ها، محدوده جغرافیائی طرح جامع و کالبدی، نوع و حدود فعالیت مجاز در هر یک از آنها به پیشنهاد دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد بر عهده هیأت وزیران خواهد بود.

قسمت دوم - تعاریف و کلیات

ماده ۲ - در این قانون واژه‌های زیر به جای نامها یا عبارتهای مشروح مربوط به کار می‌رود:

کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران.

منطقه: منطقه ویژه اقتصادی.

سازمان: سازمان هر منطقه ویژه اقتصادی.

دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد.

بیت‌سالی

ماده ۳ - هیأت وزیران در اجرای این قانون، مسؤولیت‌های زیر را نیز برعهده دارد:
الف - تعیین و یا تغییر سازمان مسؤول منطقه اعم از دولتی و غیردولتی.
ب - تصویب محدوده و فعالیت‌های هر منطقه و توسعه آنها در چارچوب برنامه‌های توسعه کشور.

ج - نظارت بر فعالیت‌های مناطق در چارچوب برنامه‌ها و اهداف آنها.
تبصره ۱ - هیأت وزیران می‌تواند با رعایت ماده (۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در صورت نیاز، سازمانی دولتی را به منظور اداره منطقه ویژه ایجاد نماید. اساسنامه این سازمانها بنا به پیشنهاد دبیرخانه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۲ - تعیین سازمان مسؤول منطقه از بین اشخاص حقوقی غیردولتی منوط به تملک (یا واگذاری رسمی دستگاههای دولتی ذی‌ربط) و تصرف اراضی واقع در محدوده منطقه ویژه مورد نظر توسط اشخاص حقوقی غیردولتی، قبل از صدور مجوز هیأت وزیران می‌باشد. ضابطه تغییر سازمان مسؤول منطقه در چنین صورتی تابع قراردادی می‌باشد که با رعایت این قانون فی‌مابین دبیرخانه و سازمان منعقد می‌شود. نحوه اعمال امور حاکمیتی که طبق قوانین موضوعه یا به موجب این قانون صراحتاً برعهده دولت یا دستگاههای دولتی است در قرارداد مذکور باید صراحتاً قید شود.

ماده ۴ - سازمان می‌تواند مطابق آئین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، علاوه بر خدماتی که دستگاههای اجرائی ارائه می‌نمایند در قبال ارائه خدمات عمومی زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی و جوهی را دریافت نماید. اشخاص حقیقی و حقوقی از پرداخت هرگونه عوارض معمول در کشور بابت فعالیت آنها در منطقه معاف می‌باشند.

مبتنی

ماده ۵ - فعالیت‌های سازمان منطقه صرفاً در حدود فعالیت‌هایی است که براساس این قانون مجاز می‌باشد.

ماده ۶ - بودجه سالانه هر منطقه که توسط سازمان دولتی اداره می‌شود در چارچوب سیاستگذاری و رعایت برنامه‌های دولت تهیه و به تصویب مرجع مربوط خواهد رسید.

ماده ۷ - صدور مجوز برای انجام فعالیت‌های اقتصادی، عمرانی، ساختمانی و فرهنگی و آموزشی و خدماتی مطابق سیاستها و مقررات دولت و در چارچوب طرح جامع و کالبدی مصوب هر منطقه در اختیار سازمان مسؤل آن منطقه می‌باشد.
تبصره - در موارد تخلف از سیاستها و مقررات یادشده در فوق دستگاههای ذی ربط مراتب را به سازمان مسؤل منطقه اعلام می‌نمایند و سازمان مکلف بته رفع تخلف می‌باشد.

قسمت سوم - مقررات ورود و صدور کالا

ماده ۸ - مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی پس از ثبت در گمرک از حقوق گمرکی، سود بازرگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف بوده و مشمول محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های مقررات واردات و صادرات به استثنای محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های قانونی و شرعی نمی‌شود و مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور به استثنای مناطق یاد شده در فوق تابع مقررات صادرات و واردات می‌باشد.

تبصره ۱ - کالاهایی که برای به کارگیری و مصرف از سایر نقاط کشور به مناطق حمل می‌گردند از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است. ولی صادرات آنها از مناطق به

مبتنی بر

خارج از کشور تابع قانون مقررات صادرات و واردات می باشد.

تبصره ۲ - کالاهای صادراتی که تشریفات صدور (اعم از بانکی و اداری) آنها به طور کامل انجام شده پس از ورود به منطقه صادرات قطعی تلقی می گردد.

تبصره ۳ - مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می شود تابع مقررات ورود موقت بوده پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه بدون تنظیم اظهارنامه و پروانه صادراتی یا حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجوع و تسویه می گردد.

ماده ۹ - ورود کالا به صورت مسافری به هر میزان از منطقه به سایر نقاط کشور ممنوع می باشد.

ماده ۱۰ - واردکنندگان کالا به مناطق می توانند تمام یا قسمتی از کالاهای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی معامله که توسط سازمان منطقه صادر خواهد شد به دیگران واگذار نمایند. در این صورت دارنده قبض انبار تفکیکی، صاحب کالا محسوب خواهد شد.

تبصره - مدیریت هر منطقه مجاز است حسب درخواست متقاضی نسبت به صدور گواهی مبدا برای کالاهایی که از منطقه خارج می شوند با تأیید گمرک ایران اقدام نماید. بانک های کشور مکلف به پذیرش گواهی موضوع این تبصره هستند.

ماده ۱۱ - کالاهای تولید و یا پردازش شده در منطقه هنگام ورود به سایر نقاط کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه داخلی و قطعات داخلی به کاررفته در آن مجاز و تولید داخلی محسوب و از پرداخت حقوق ورودی معاف خواهد بود.

تبصره ۱ - نحوه تعیین ارزش افزوده در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

تبصره ۲ - مواد اولیه و قطعات خارجی به کاررفته در کالاهای تولید یا پردازش شده

بیتسالی

مشروط به پرداخت حقوق ورودی، مجاز و در حکم مواد اولیه و قطعات داخلی می باشد. سود بازرگانی منظور شده در حقوق ورودی خودرو و قطعات منفصله آن با رعایت ماده (۷۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ می باشد.

ماده ۱۲ - گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است تقاضای صاحبان کالا را برای ترانزیت کالا و حمل مستقیم از سایر مبادی ورودی به مناطق، پذیرفته و تسهیلات لازم را از این جهت فراهم نماید.

ماده ۱۳ - مهلت توقف کالاهای وارد شده به منطقه با تشخیص مدیریت منطقه است. ضوابط مربوط به توقف کالا در اماکن و محوطه های منطقه توسط سازمان تعیین و اعمال می گردد.

قسمت چهارم - مقررات سرمایه گذاری و ثبت

ماده ۱۴ - نحوه پذیرش و ورود و خروج سرمایه خارجی و سود حاصل از آن به منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت های هر منطقه براساس قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۹ انجام خواهد شد.

ماده ۱۵ - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است براساس درخواست سازمان منطقه و طبق آئین نامه مصوب هیأت وزیران اقدامات زیر را انجام دهد:
الف - ثبت شرکت و یا شعب نمایندگی شرکتهایی که قصد فعالیت در منطقه را دارند منصرف از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و همچنین ثبت مالکیت های مادی و معنوی در منطقه.

ب - تفکیک املاک و مستغلات واقع در منطقه با نظر سازمان منطقه و صدور اسناد مالکیت تفکیکی ذی ربط با رعایت قوانین جاری کشور.

بیت‌سالی

قسمت پنجم - مقررات متفرقه

ماده ۱۶ - امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار، بیمه و تامین اجتماعی در منطقه براساس مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد بود.

ماده ۱۷ - هرگونه حقوق مکتسبه اشخاص حقیقی و حقوقی قبل از ایجاد منطقه معتبر بوده و ادامه فعالیت آنان در چارچوب طرح جامع منطقه مجاز خواهد بود.

ماده ۱۸ - وزارتخانه‌ها، سازمانها، موسسه‌ها و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت در حیطه وظایف قانونی، خدمات لازم از قبیل برق، آب، مخابرات، سوخت و سایر خدمات را در حدود امکانات و با نرخ‌های مصوب جاری در همان منطقه جغرافیائی به مناطق ارائه خواهند نمود.

ماده ۱۹ - فعالیت بانکهای داخلی و خارجی، مؤسسات مالی و اعتباری و شرکتهای بیمه داخلی و خارجی به صورت شعب نمایندگی و مؤسسات کارگزاری در مناطق ویژه اقتصادی براساس قانون و مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری و صنعتی مجاز خواهد بود.

ماده ۲۰ - مناطق موجود تابع این قانون بوده و سازمانهای مسؤول مناطق ویژه اقتصادی که تا تاریخ تصویب این قانون ایجاد گردیده‌اند جهت ادامه فعالیت خود مکلفند حداکثر ظرف یک سال (از تاریخ تصویب این قانون) وضعیت خود را با این قانون تطبیق دهند.

ماده ۲۱ - محدوده مناطق ویژه اقتصادی جزو قلمرو گمرکی جمهوری اسلامی ایران نمی‌باشند و گمرک مکلف است با رعایت مفاد ماده (۸) این قانون در مبادی ورودی و خروجی آنها به منظور اعمال مقررات مربوط به صادرات و واردات استقرار یابد.

مجلس

شماره ۴۱۸۴
تاریخ ۱۳۸۳ / ۱ / ۲۷
پست

ماده ۲۲ - فعالیت‌های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است.

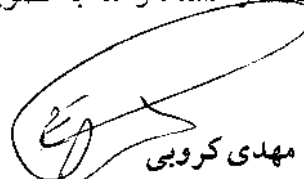
ماده ۲۳ - سازمان مسؤول دولتی می‌تواند مستحدثات و اراضی متعلق به خود در منطقه را براساس قیمت کارشناسی واگذار نماید.

تبصره - نقل و انتقال اراضی موضوع این ماده توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی بهره‌بردار با رعایت کاربری اراضی، موکول به ارائه گواهی پایان کار که از سوی سازمان هر منطقه صادر می‌گردد، خواهد بود.

ماده ۲۴ - از تاریخ تصویب این قانون در مناطقی که سازمان مسؤول آنها دولتی یا وابسته به دولت باشد، کلیه حقوق و اختیارات و تکالیف قانونی وزارت جهاد کشاورزی و سازمان جنگل‌ها و مراتع در امور اراضی و منابع طبیعی هر منطقه به عهده سازمان مسؤول آن منطقه می‌باشد.

ماده ۲۵ - آئین‌نامه اجرائی این قانون با پیشنهاد وزرای امور اقتصادی و دارائی و بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

لایحه فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ نوزدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی